

BUDDHISTFORBUNDET

Oslo 30.9.2013

Til: Kulturdepartementet
postmottak@kud.dep.no

HØRING OM NOU 2013:1, DET LIVSSYNSÅPNE SAMFUNN

Vi viser til uttalelse fra Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn, datert 30. august 2013, som Buddhistforbundet stiller seg bak.

Det er bred enighet i det norske samfunnet om de grunnleggende prinsippene om ikke-diskriminering og likebehandling av innbyggerne med hensyn til tro og livssyn.

Dog oppstår det på enkelte områder prinsipielle avveininger av motstridende rettigheter. Et eksempel på dette som Buddhistforbundet tidligere har uttalt seg om gjelder forholdet til avlivning av dyr uten bedøving der begrunnelsen for dette er knyttet til religiøse regler og dermed individets religionsfrihet. Vi avviser at det eksisterer en slik rett når utøvelsen av den innebærer at andre levende vesener påføres unødvendig lidelse.

Vi vil derfor ellers kun vise til særlige forhold som spesielt berører vår trosretning.

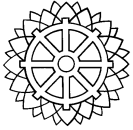
Pkt 1. Gravferdsforvaltningen.

Vi understreker betydningen av at buddhister ikke blir henvist til et annet trossamfunn (Dnk) når det gjelder gravferdsforvaltningen. En dialog knyttet til den enkelte kommune er i utgangspunktet positiv og det bør legges opp til råd / utvalg der de aktuelle tros- og livssynssamfunn er med på å ivareta de enkeltes behov. Imidlertid ser vi at vi ikke har kapasitet til å kunne følge opp henvendelse fra en rekke kommuner over hele landet. Vi foreslår dette at dette arbeidet kan koordineres sentralt gjennom f.eks. KS, aktuelle departementer eller Fylkesmannen.

Pkt 2. Oppholdstillatelse for religiøse ledere og lærere

Vi understøtter at vi deler myndighetenes ønske om kun kvalifiserte personer skal på opphold på dette grunnlag. Her synes en prosess å være i gang der en ser på hvilke kvalifikasjoner som bør legges til grunn. Videre er inntektskravet problematisk for munk og nonner som skal virke innenfor de klosterfelleskap som er etablert i Norge der arbeidsforhold ikke er grunnlaget for tilhørighet og utøvelse av oppgaven som sjelesørger for lekfolket.

På et mer generelt grunnlag ser vi at det kan være behov for å avklare skillet mellom klosterfelleskap / templer der den enkelte ikke forsørger seg selv gjennom arbeidsinntekt (og som ikke skattlegges) og på den annen side personer som har arbeidsinntekt som skal skattlegges. Vår erfaring er at dette langt på vei fungerer tilfredsstillende for begge parter selv om reglene ikke er eksplisitte men må tolkes av skatteetaten. På den annen side registrerer vi at det også har blitt gjort tolkninger som åpenbart er problematiske og som tilsier at det er et behov på klarere retningslinjer på dette området.

BUDDHISTFORBUNDET

Pkt 3. Offentlig økonomisk støtte til trossamfunnene

Vi ser på ordningen med økonomisk støtte til tros- og livssynsamfunn som en kompensatorisk ordning som skal sikre likebehandling mellom Dnk og andre tros- og livssynssamfunn. Ordningen med såkalt automatisk tilhørighet er på denne bakgrunn problematisk fordi ordningen med melding fra sykehus / folkeregister aldri har fungert særlig godt og i dag synes den å ha opphørt slik vi erfarer det. Om en ordning med siste innmeldte medlemskap skal legges til grunn for tilskudd forutsetter dette selvsagt at det i utgangspunktet gis informasjon om innmeldingsdato ved innsending av elektronisk liste til Fylkesmannen. Informasjon om dobbeltmedlemskap må uansett gis til den person det gjelder og de aktuelle trossamfunn.

Vi understreker i likhet med STL behovet for at trossamfunn får tilbakemelding om hvilke medlemmer som er / er ikke bekreftet som gyldige medlemmer med tanke på behovet for korrekte medlemslister i trossamfunnene.

På bakgrunn av de valg som gjøres med hensyn til de grunnleggende retningslinjene for ordningen bør det legges opp til rutiner for dialog med trossamfunn slik at rutinene blir de best mulige.

Pkt 4. Økonomisk støtte til Buddhistforbundet som samarbeidsorgan

På statsbudsjettet bevilges det penger til Norges kristne råd og til Islamsk råd. Slik vi forstår det er dette begrunnet i funksjonen disse organisasjonene har som paraplyorganisasjoner og som bindeledd mellom myndighetene og disse miljøene. Buddhistforbundet representerer i dag 14 medlemssamfunn er i nær dialog med en rekke andre slik at det har også en slik funksjon overfor sine medlemssamfunn. Vi kan derfor ikke se at det er grunn til å behandle Buddhistforbundet prinsipielt annerledes. På bakgrunn av at antallet buddhister i Norge estimeres til i overkant av 30.000 personer er dette selvfølgelig en mindre gruppering enn de førstnevnte og tilsier en noe mindre størrelse på en bevilgning men prinsippet om likebehandling må likevel få utslag her. Vi imøteser derfor myndighetenes oppfølging på dette området.

Med vennlig hilsen

(sign.)

Egil Lothe

Forstander for Buddhistforbundet